

РЕШЕНИЕ

№ 25363

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4756** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба с вх. № 156522/05.05.2025г. по описа на Софийския районен съд от К. П., подадена чрез пълномощника адв. С. П., срещу решение № 1393 от 12.04.2025г., постановено по анд № 1980/2025г. по описа на Софийския районен съд, НО, 9 с-в.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 25-4332-000051/21.01.2025г. издадено от началник група към СДВР- Отдел „Пътна полиция“ срещу К. П., [дата на раждане] в Република У., за извършено нарушение на разпоредбата на чл.483, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), за което на основание чл.638, ал.3 вр. чл.461, т.1 от КЗ ѝ е наложена глоба в размер на 400 лева.

С жалбата се поддържа, че решението на Софийския районен съд е незаконосъобразно, като се твърди, че липсват мотиви по отношение на направените с въззивната жалба възражения. На следващо място се твърди, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.44 ЗАНН, като на нарушителя не е дадена възможност да даде писмени обяснения или да направи възражения срещу предявеният му АУАН. Сочи се, че административнонаказващият орган неправилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 638, ал. 3 КЗ. По подробно изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което изцяло да се отмени наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява. Постъпило е становище от процесуалния представител на касатора, с което жалбата се поддържа и се претендират сторените

за двете съдебни инстанции разноски.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение – за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, при което правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2025 г., в 10:50 часа жалбоподателят К. П., като водач на лек автомобил „Л. М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , била участник в двустранно настъпило пътно-транспортно произшествие (ПТП) - на път без номер - в района на километър 5 с посока на движение от [населено място] към [населено място], на 500 метра от разклона за [населено място]. На същите дата, час и място, към момента на настъпилото ПТП, жалбоподателят П. не е притежавала (и не показала на контролните органи) сключена валидно действаща (влязла в сила) застрахователна полица на застрахователен договор „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по КЗ. Договорът за този застрахователен риск влизал в сила 20 минути по-късно, след ПТП - на 21.01.2025г., в 11:11 часа. Съгласно справките по делото на Гаранционен фонд за инкриминирания автомобил към инкриминираните дати и място не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по КЗ. Свидетелите Б. А. Н. и Д. Д. Г. - автоконтрольори от СДВР ОПП не получили от нея такъв договор в 10:50 часа на 21.01.2025г. Жалбоподателят П. им показала снимка, според която полицата „Гражданска отговорност“ влизала в сила в 11:11 часа на 21.01.2025 г.

СРС е установил фактическата обстановка по делото въз основа на събраните гласни доказателства - показанията на свидетелите Б. А. Н. и Д. Д. Г. - автоконтрольори от СДВР – ОПП, както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаването му и да са ограничили правото на защита на нарушителя, с което да се явяват формални основания за отмяната на санкционния акт, както и е приел за доказано, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл.483, ал.1, т.2 от КЗ, като е управлявал моторно превозно средство от трета държава при влизане на територията на Република България, когато няма валидна за територията на Република България застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Изследвал е всички релевантни към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка решаващият съдебен състав е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са непротиворечиви и

взаимно допълващи се и установяват изложената в оспореното наказателно постановление фактическа обстановка. Районният съд е обсъдил поотделно и в тяхната съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

В конкретния случай законът не изисква да бъде установена собствеността на превозното средство, а единствено и достатъчно условие е управлението на моторно превозно средство от трета държава на територията на Република България без валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или валиден сертификат "Зелена карта". В този смисъл несъстоятелни са доводите в касационната жалба, че АНО неправилно е издирил и приложил санкционната разпоредба, предвид, че К. П. е собственик на автомобила.

Несъстоятелни са доводите в касационната жалба, че постановеното решение е бланкетно поради необсъждане на поставените в жалбата въпроси. Обратно, въззивното решение е изключително подробно и добре мотивирано, като съдът е отговорил на всички възражения, релевиращи с жалбата.

На следващо място, неоснователни са наведените в касационната жалба доводи за незаконосъобразност на НП поради издаването му, без да бъде спазен срокът по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. В разпоредбата на чл. 44, ал. 4 ЗАНН изрично е предвидено, че когато нарушителят няма постоянен адрес в Република България, съставеният акт се предоставя незабавно на наказващия орган, като към акта се прилагат писмени обяснения или възражения на нарушителя. Доколкото в случая не е спорно, че нарушителят е украински гражданин, който няма постоянен адрес в Република България, правилно е процедирано именно по указания в цитираната разпоредба начин и не е допуснато процесуално нарушение с издаването на АУАН и НП на една и съща дата.

По гореизложените съображения касационният съдебен състав приема, че не са налице наведените с жалбата касационни основания, доколкото при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора касаторът няма право на разноски. На ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноски, тъй като липсва направено своевременно такова искане.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1393 от 12.04.2025г., постановено по анд № 1980/2025г. по описа на Софийския районен съд, НО, 9 с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.